

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI
W WIOŚLARSTWIE
W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW
TROKI (LITWA)
9-10.07.2016**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Juniorów**

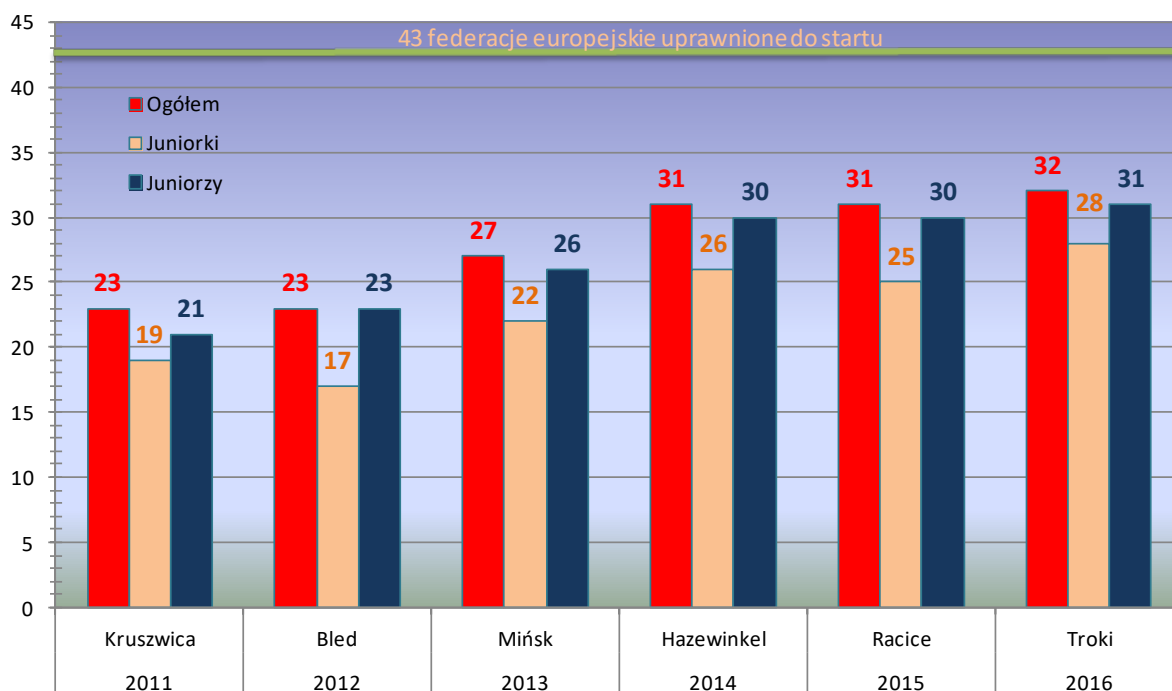
9-10 lipca 2016 roku

**Troki
(Litwa)**

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano w dniach 9-10 lipca na torze regatowym rozłożonym na jeziorze Galve w Trokach na Litwie. To były szóste z kolei Mistrzostwa Europy Juniorów. Pierwsze rozegrano w 2011 roku na jeziorze Gopło w Kruszwicy.

Wszystkie poprzednie Mistrzostwa Europy rozgrywane były w trzeci weekend maja. Jest to termin kolidujący w wielu krajach z programami szkolnymi, stąd nie wszystkie federacje decydowały się na start większych reprezentacji. W tym roku ze względu na nietypowy termin Mistrzostw Świata Juniorów, który przesunięty został z tradycyjnego w pierwszym tygodniu sierpnia na jego ostatni tydzień, Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrane zostały w czasie tradycyjnych dla większości wakacji szkolnych, co spowodowało udział rekordowych ilości państw oraz osad i zawodników.

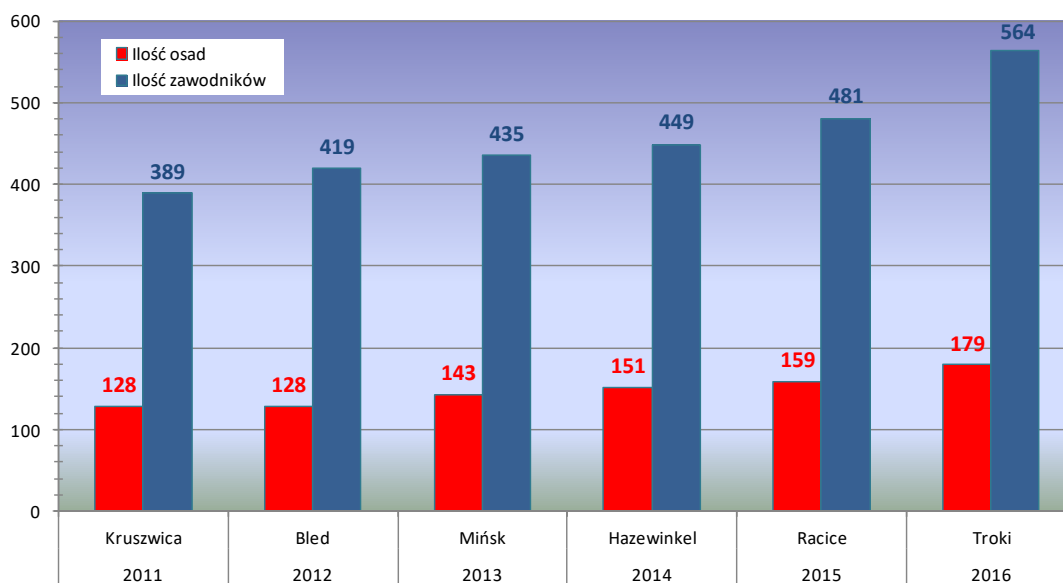
Kiedy ponad pięć lat temu powstawała koncepcja rozgrywania Mistrzostw Europy Juniorów głównie z inicjatywy państw środkowoeuropejskich i bałkańskich, większość zachodniej części Europy była delikatnie mówiąc sceptyczna temu pomysłowi. Trzeba dodać, że pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano cztery lata po wznowieniu, po 34 letniej przerwie Mistrzostw Europy Seniorów. Jako fakt historyczny trzeba też zaznaczyć, że pierwszymi organizatorami Mistrzostw Europy były polskie miasta przy współudziale Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Poznań – pierwsze po wznowieniu Mistrzostwa Europy Seniorów w 2007 roku, Kruszwica – pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów w 2011 roku, a do tego jeszcze raz Kruszwica będzie w przyszłym roku organizatorem pierwszych Młodzieżowych Mistrzostw Europy.

W pierwszych Mistrzostwach Europy Juniorów w 2011 roku z dużych federacji zachodnioeuropejskich szeroką reprezentację zgłosili jedynie Włosi i symbolicznie po jednej osadzie zgłosili jeszcze Szwedzi, Norwegowie i Portugalczycy. Pozostałym, albo nie pasował termin, albo podkreślali brak środków na dodatkową imprezę w kalendarzu finansowym. Inne federacje europejskie zaczęły włączać się do tej rywalizacji w następnych latach. Dla przykładu Niemcy uczestniczą w niej od 2014 roku. W 2014 i 2015 roku przysłali jedynie małe typy łodzi – jedynki i dwójki, a w tym roku jako jedyni kompletną reprezentację. Natomiast w przyszłym roku to właśnie Niemcy będą organizatorem tych mistrzostw w Krefeld. Nie mogą

się jeszcze jakoś przekonać Brytyjczycy, którzy też wprawdzie wzięli udział w 2014 i 2015 roku, ale jak na nich w śladowej ilości 1-2 osad, a w tym w ogóle nie wystartowali.

Pomimo tego w Trokach wystartowała rekordowa ilość zawodniczek i zawodników w rekordowej ilości osad, co pokazuje poniższy diagram.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW I OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW W LATACH 2011-2016

W Mistrzostwach Europy Juniorów rozgrywane jest, podobnie jak w Mistrzostwach Świata Juniorów, 13 konkurencji w systemie eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Jednak regaty trwają tylko dwa dni, podczas gdy w Mistrzostwach Świata Juniorów – pięć dni.

Podział konkurencji, osad i uczestniczących zawodniczek i zawodników na przestrzeni sześciu lat przedstawiony został w postaci diagramu poniżej.

- KOLOR CZERWONY** – 2011 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Kruszwicy
- KOLOR ZIELONY** – 2012 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Bled
- KOLOR NIEBIESKI** – 2013 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Mińsku
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – 2014 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Hazewinkel
- KOLOR FIOLETOWY** – 2015 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Racicach
- KOLOR CZARNY** – 2016 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Trokach

Największą ilość osad zgłoszono w jedynkach juniorów i junierek. Aż pięć pierwszych pozycji w rankingu pod względem ilości startujących osad zajmują osady tzw. „krótkowiosłowe” z sześciu konkurencji krótkowiosłowych w ogóle rozgrywanych. „Krótkowiosłowe” – tzn., że każdy zawodnik trzyma w rękach po jednym stosunkowo krótszym wiosłem, przez co jego ciało obciążane jest symetrycznie. Przewaga łodzi krótkowiosłowych wynika z przyjmowanego systemu szkolenia w młodym wieku, na początku kariery wiosłarskiej w większości państw na świecie. Głównie z przyczyn zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyną zdrowotną jest naturalna ochrona młodego, nie w pełni ukształtowanego jeszcze układu kostnego zawodnika rozpoczynającego naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, stąd układ mięśniowy u wioslarza rozwija się równomiernie. Z kolei wiosłowanie na długich wiosłach, gdzie każdy zawodnik trzyma oburącz tylko jedno wiosło i wiosłuje tylko z jednej strony, jest asymetryczne i przy nieprawidłowościach w szkoleniu mogą występować różnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Często widzi się wiosłarzy jednostronnie szkolonych, przekrzywionych na lewą lub prawą stronę.

Ilość startujących osad w poszczególnych konkurencjach

L.p.	Konkurencja	Liczba zgłoszeń
1	Jedynkach juniorów	23
2	Jedynkach junierek	20
3-4	Dwójkach podwójnych juniorów Czwórkach podwójnych juniorów	18
5	Dwójkach podwójnych junierek	16
6	Dwójkach bez sternika juniorów	15
7	Czwórkach podwójnych junierek	13
8	Dwójkach bez sterniczki junierek	11
9-11	Czwórkach bez sterniczki junierek Czwórkach bez sternika juniorów Ósemkach juniorów	10
12	Ósemkach junierek	8
13	Czwórkach ze sternikiem juniorów	7

Natomiast przyczynami organizacyjnymi większej ilości zgłaszanych osad krótkowiosłowych w szkoleniu jest większe bezpieczeństwo w treningu na wodzie, mniejsza możliwość utraty równowagi, a przez to przewrócenia się oraz możliwości indywidualizacji szkolenia, bez wzajemnego uzależniania się czasowego zawodników. Na samym końcu tego zestawienia znalazła się czwórka ze sternikiem. Konkurencja najcięższa w grupie juniorów, gdzie czterech młodych zawodników musi ciągnąć dodatkowe obciążenie, jakim jest 50 kg sternik, a do tego konkurencja tracąca popularność wśród uprawiających wiosłarstwo, od czasu skreślenia jej z programu Igrzysk Olimpijskich.

Kolejność państw pod względem ilości startujących osad - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość startujących
1	Niemcy	13
2	Ukraina	12
3	Białoruś	11
4-6	Dania, Litwa, Włochy	10
7-9	Czechy, Francja, Rumunia	8
10-11	Polska, Węgry	7
12-13	Chorwacja, Turcja	6
14-18	Austria, Holandia, Łotwa, Serbia, Szwajcaria	5
19-24	Belgia, Bułgaria, Estonia, Gruzja, Mołdawia, Norwegia	4
25	Portugalia	3
26-29	Grecja, Izrael, Rosja, Słowenia	2
30-32	Armenia, Słowacja, Szwecja	1

Kolejność państw pod względem ilości startujących osad - JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość startujących
1-2	Białoruś, Niemcy	6
3-7	Dania, Litwa, Rumunia, Ukraina, Włochy	5
8-9	Francja, Polska	4
10-13	Czechy, Holandia, Turcja, Węgry	3
14-19	Austria, Belgia, Chorwacja, Gruzja, Łotwa, Szwajcaria	2
20-28	Bułgaria, Estonia, Grecja, Mołdawia, Norwegia, Portugalia, Serbia, Słowenia, Szwecja	1

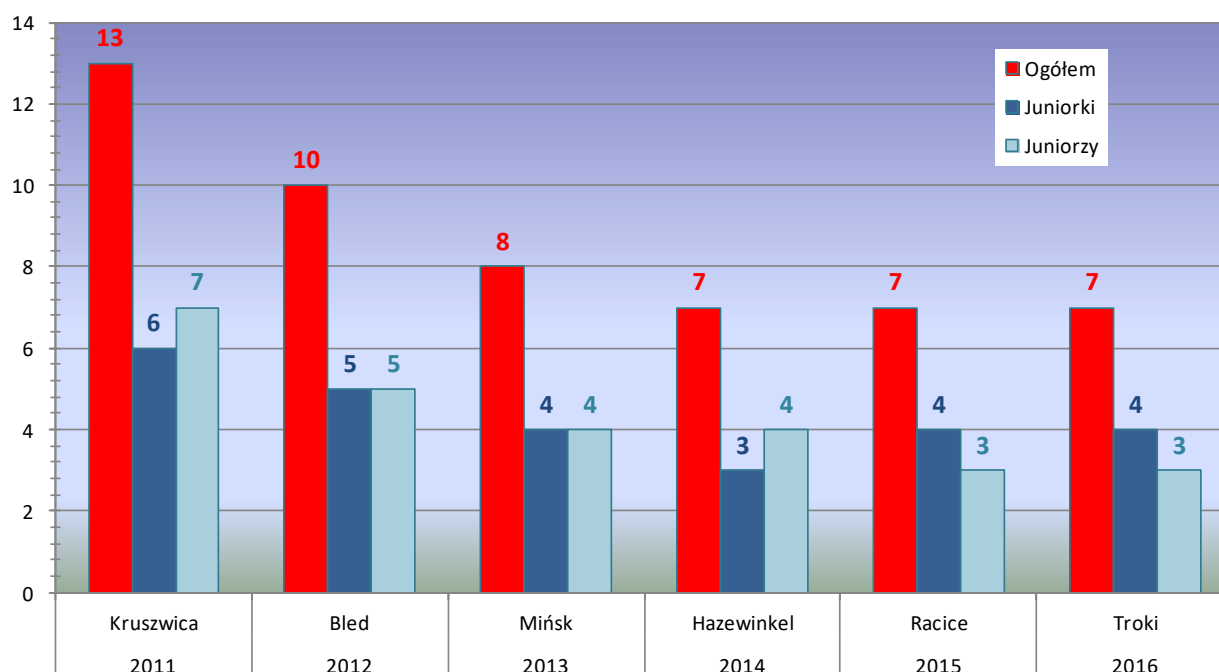
Kolejność państw pod względem ilości startujących osad - JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość startujących
1-2	Niemcy, Ukraina	7
3-7	Białoruś, Czechy, Dania, Litwa, Włochy	5
8-11	Chorwacja, Francja, Serbia, Węgry	4
12-21	Austria, Bułgaria, Estonia, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Polska , Rumunia, Szwajcaria, Turcja	3
22-27	Belgia, Gruzja, Holandia, Izrael, Portugalia, Rosja	2
28-31	Armenia, Grecja, Słowacja, Słowenia	1

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów jako jedyni maksymalną ilość 13 osad zgłosili jedynie Niemcy. Niemcy mając bardzo szeroko rozbudowane wioślarstwo i to na wysokim poziomie w swoim kraju, dotychczas przyjmowali zasadę, że we wszystkich Mistrzostwach Świata obsadzają wszystkie konkurencje. Natomiast finansowanie pochodzi z różnych źródeł, a nie tylko z budżetów federacji. Także duże reprezentacje w tym roku miała Białoruś i Ukraina czy Litwa. Niestety w większości poziom sportowy ich osad był niezbyt wysoki, a ilość jest wynikiem miejsca rozgrywania tegorocznych mistrzostw i bliskiej współpracy tych federacji.

Polska reprezentacja miała w mistrzostwach siedem osad, podobnie jak w dwóch poprzednich latach, w czeskich Racicach i belgijskim Hazewinkel, a w 2013 roku w białoruskim Mińsku startowało o jedną więcej załogę w naszej reprezentacji.

ILOŚĆ ZGŁOSZONYCH POLSKICH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY JUNIORÓW

Można to więc uznać za pewien standard, na który z uwagi na poziom sportowy, stać nasze wioślarstwo. Z tą ilością osad w rankingu uczestniczących państw Polska zajmuje pozycję pod koniec pierwszej dziesiątki. Wśród najmniejszych reprezentacji należy zwrócić uwagę na pozycję Rosji, która od pewnego czasu coraz mniej zgłasza osad do rywalizacji, pomimo tak korzystnego ze względów geograficznych miejsca rozgrywania tegorocznych mistrzostw. Pełna reprezentacja na Mistrzostwa Świata Juniorów ma w swoim składzie maksymalnie 49 osób (w tym 22 zawodniczki i 27 zawodników). Wielkość reprezentacji jest zależna od typu łodzi zgłoszonych przez dany kraj do rywalizacji, a w szczególności od ósemek. W tegorocznych Mistrzostwach Europy największe liczebnie reprezentacje mieli oczywiście Niemcy, bo zgłosili maksymalną ilość osad, oraz Ukraina i Włochy. Polska tym razem z połową maksymalnego stanu, podobnie jak w przypadku ilości osad uplasowała się pod koniec pierwszej dziesiątki uczestniczących państw.

Kolejność państw pod względem ilości startujących zawodników - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1	Niemcy	49
2	Ukraina	45
3	Włochy	42
4	Białoruś	38
5	Rumunia	36
6	Dania	31
7	Czechy	29
8	Litwa	26
9	Polska	25
10	Holandia	24
11-12	Francja, Węgry	23
13	Chorwacja	19
14	Szwajcaria	18
15-16	Serbia, Turcja	16
17	Austria	15
18	Łotwa	12
19-20	Bułgaria, Estonia	11
21-22	Belgia, Norwegia	10
23	Mołdawia	8
24	Gruzja	6
25-26	Grecja, Portugalia	4
27-29	Izrael, Rosja, Słowenia	3
30	Słowacja	2
31-32	Armenia, Szwecja	1

Kolejność państw pod względem ilości startujących zawodników - JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Białoruś, Niemcy	22
3	Rumunia	21
4-5	Ukraina, Włochy	18
6	Czechy	15
7-8	Francja, Holandia	14
9-10	Dania, Litwa	13
11	Polska	11
12-13	Turcja, Węgry	7
14-15	Austria, Szwajcaria	6
16-17	Belgia, Łotwa	5
18	Estonia	4
19-20	Chorwacja, Gruzja	3
21-23	Grecja, Norwegia, Serbia	2
24-28	Bułgaria, Mołdawia, Portugalia, Słowenia, Szwecja	1

Kolejność państw pod względem ilości startujących zawodników - JUNIORZY

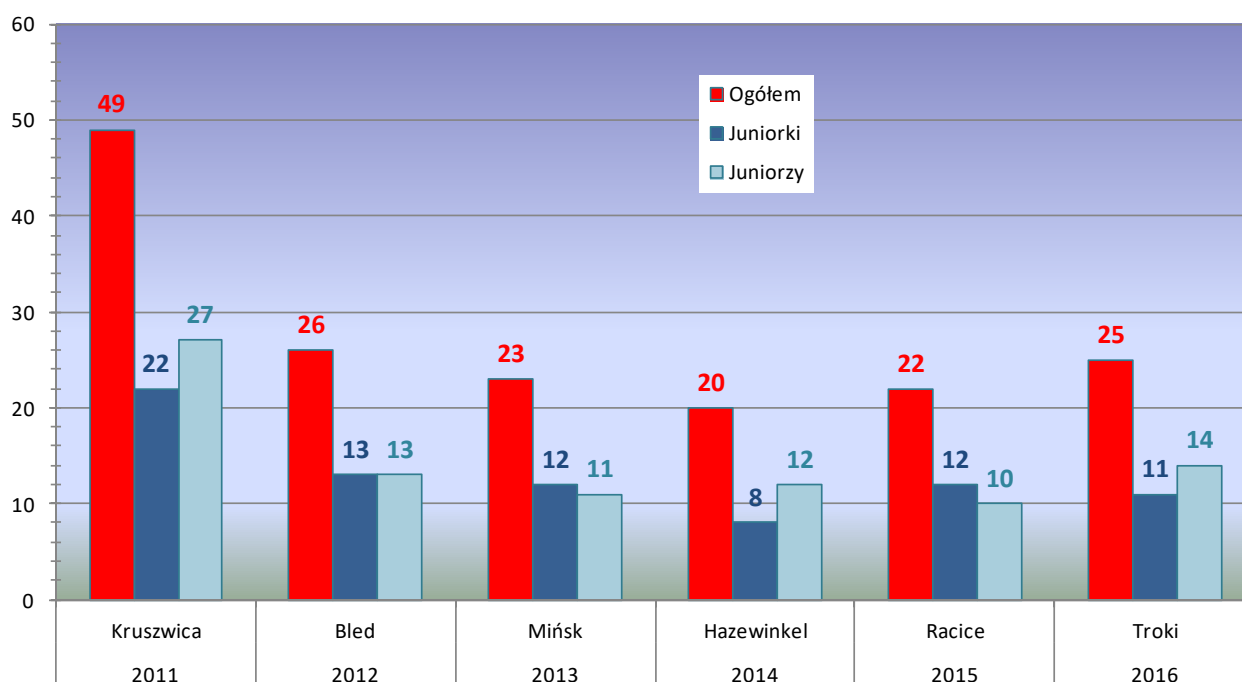
Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Niemcy, Ukraina	27
3	Włochy	24
4	Dania	18
5-7	Białoruś, Chorwacja, Węgry	16
8	Rumunia	15
9-11	Czechy, Polska, Serbia	14
12	Litwa	13
13	Szwajcaria	12
14-15	Bułgaria, Holandia	10
16-18	Austria, Francja, Turcja	9
19	Norwegia	8
20-22	Estonia, Łotwa, Mołdawia	7
23	Belgia	5
24-27	Gruzja, Izrael, Portugalia, Rosja	3
28-30	Grecja, Słowacja, Słowenia	2
31	Armenia	1

Analizując powyższe zestawienia należy zauważyć, że osiem największych liczebnie reprezentacji miało w swoich składach ponad połowę wszystkich startujących zawodniczek i zawodników (52,5%). Natomiast na dole tego zestawienia osiem najmniejszych liczebnie reprezentacji miało w swoich składach mniej niż po 5 osób.

- Szwecja jako jedyna zgłosiła tylko osadę kobiecą
- Armenia, Izrael, Rosja i Słowacja zgłosiły tylko mężczyzn

Dla naszej reprezentacji ilość 25 zawodniczek i zawodników była standardem wśród zgłaszanych w Mistrzostwach Europy Juniorów z wyjątkiem pierwszych mistrzostw rozgrywanych w Polsce w Kruszwicy. Z tym, że w Kruszwicy trzy osady: obie ósemki i czwórka ze sternikiem wystartowały na koszt swoich klubów.

ILOŚĆ REPREZENTANTÓW POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW W POSZCZEGÓLNYCH LATACH

Niestety nie zawsze ilość oznacza jakość, co pokazuje skuteczność finałowa i medalowa. Tzn. procentowy udział osad danej reprezentacji w finałach A i w strefie medalowej w stosunku do całości zgłoszonych do mistrzostw przez nią załóg.

W skuteczności finałowej zdecydowanie należy wyróżnić Niemców, Włochów i Rumunów, którzy mieli duże liczebnie reprezentacje i wszystkie swoje osady zakwalifikowali do finałów A.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A/ilość osad	Procent całości reprezentacji
1-5	Belgia	4/4	100 %
	Grecja	2/2	
	Niemcy	13/13	
	Rumunia	8/8	
	Włochy	10/10	
6-7	Dania	6/10	60 %
	Holandia	3/5	
8	Węgry	4/7	57,1 %
9-12	Czechy	4/8	50 %
	Francja	4/8	
	Słowenia	1/2	
	Turcja	3/6	
13-14	Austria	2/5	40 %
	Szwajcaria	2/5	
15	Białoruś	3/11	27,3 %
16-18	Bułgaria	1/4	25 %
	Norwegia	1/4	
	Ukraina	3/12	
19	Serbia	1/5	20 %
20	Chorwacja	1/6	16,7 %
21	Polska	1/7	14,3 %
22	Litwa	1/10	10 %

DO FINAŁÓW A - OGÓŁEM

L.p.	Kraj	Ilość osad w finale A	Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	13	13
2	Włochy	10	10
3	Rumunia	8	8
4	Dania	6	10
5-8	Belgia	4	4
	Czechy		8
	Francja		8
	Węgry		7
9-12	Białoruś	3	11
	Holandia		5
	Ukraina		12
	Turcja		6
13-15	Austria	2	5
	Grecja		2
	Szwajcaria		5
16-22	Bułgaria	1	4
	Chorwacja		6
	Litwa		10
	Norwegia		4
	Polska		7
	Serbia		5
	Słowenia		2

Za trafność oceny poziomu sportowego swoich załóg należy pochwalić Belgów i Greków, którzy przywieźli do Trok tylko takie osady, które miały teoretyczne szanse walki o medale. Łącznie 22 państwa z 32 uczestniczących miało przynajmniej jedną osadę w finale (68,75 %).

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A/ilość osad	Procent całości reprezentacji
1-5	Belgia	2/2	100 %
	Grecja	1/1	
	Niemcy	6/6	
	Rumunia	5/5	
	Włochy	5/5	
6	Francja	3/4	75 %
7	Czechy	2/3	66,7 %
8	Dania	3/5	60 %
9-11	Austria	1/2	50 %
	Chorwacja	1/2	
	Szwajcaria	1/2	
12-14	Holandia	1/3	33,3 %
	Turcja	1/3	
	Węgry	1/3	
15	Polska	1/4	25 %
16	Ukraina	1/5	20 %
17	Białoruś	1/6	16,7 %

DO FINAŁÓW A - JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A	Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	6	6
2-3	Rumunia	5	5
	Włochy		5
4-5	Dania	3	5
	Francja		4
6-7	Belgia	2	2
	Czechy		3
8-17	Austria	1	2
	Białoruś		6
	Chorwacja		2
	Grecja		1
	Holandia		3
	Polska		4
	Szwajcaria		2
	Ukraina		5
	Turcja		3
	Węgry		3

Wśród junierek 17 federacji miało przynajmniej jedną swoją osadę w finale A wśród 28 państw mających w ogóle załogi kobiece.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A/ilość osad	Procent całości reprezentacji
1-7	Belgia	2/2	100 %
	Grecja	1/1	
	Holandia	2/2	
	Niemcy	7/7	
	Rumunia	3/3	
	Słowenia	1/1	
8	Węgry	3/4	75 %
9	Turcja	2/3	66,7 %
10	Dania	3/5	60 %
11-12	Białoruś	2/5	40 %
	Czechy	2/5	
13-16	Austria	1/3	33,3 %
	Bułgaria	1/3	
	Norwegia	1/3	
	Szwajcaria	1/3	
17	Ukraina	2/7	28,6 %
18-19	Francja	1/4	25 %
	Serbia	1/4	
20	Litwa	1/5	20 %

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD
DO FINAŁÓW A - JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A	Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	7	7
2	Włochy	5	5
3-5	Dania	3	5
	Rumunia		3
	Węgry		4
6-11	Belgia	2	2
	Białoruś		5
	Czechy		5
	Holandia		2
	Turcja		3
12-20	Ukraina	1	7
	Austria		3
	Bułgaria		3
	Francja		4
	Grecja		1
	Litwa		5
	Norwegia		3
	Serbia		4
	Słowenia		1
	Szwajcaria		3

Wśród juniorów 20 federacji miało przynajmniej jedną swoją osadę w finale A wśród 31 państw posiadających załogi męskie. Najstabilniej pod tym względem wypadł gospodarz tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów – Litwa, która wykorzystując okazję rozgrywania u siebie regat zgłosiła aż 10 osad, ale nie mając zbyt szeroko rozbudowanego wioślarstwa, w większości osad bardzo słabych, okupujących regularnie jedno z ostatnich miejsc. Podobnie zresztą Ukraina i Białoruś, które zgłosiły jedne z największych liczebnie reprezentacji, ale do finałów A zakwalifikowały tylko po trzy osady.

Niestety wśród większych, ale jak się okazało słabych reprezentacji, znalazła się też Polska. Z siedmiu startujących załóg tylko jednej osadzie kobiecej udało się zakwalifikować do finału A.

Ze względu na duże ilości zgłoszeń nie było w tym roku już sytuacji podobnej do poprzednich mistrzostw, kiedy to wszystkie zgłoszone załogi do niektórych konkurencji były automatycznie w finale.

Nasza reprezentacja znalazła się niestety z Litwą wśród państw o najniższej skuteczności finałowej. Jest to wynik słabej oceny poziomu sportowego osad przez trenerów, a szczególnie trenerów klubowych i Szkół Mistrzostwa Sportowego.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI

Lp.	Kraj	Ilość medali	Procent całości reprezentacji
1	Niemcy	11	84,6 %
2-3	Rumunia	6	75 %
	Włochy		60 %
4	Holandia	3	60 %
5-6	Dania	2	20 %
	Grecja		100 %
7-15	Austria	1	20 %
	Białoruś		9,1 %
	Czechy		12,5 %
	Francja		12,5 %
	Litwa		10 %
	Polska		14,3 %
	Serbia		20 %
	Turcja		16,7 %
Węgry	14,3 %		

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2	Rumunia	3
3-4	Dania	2
	Włochy	
5-9	Białoruś	1
	Francja	
	Grecja	
	Holandia	
	Polska	

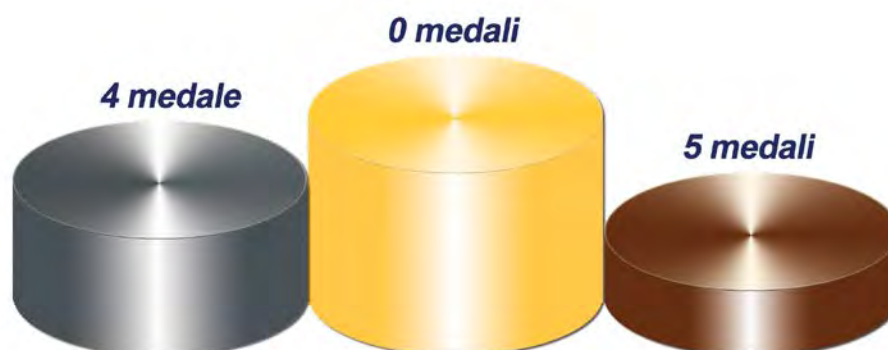
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	5
2	Włochy	4
3	Rumunia	3
4	Holandia	2
5-11	Austria	1
	Czechy	
	Grecja	
	Litwa	
	Serbia	
	Turcja	
	Węgry	

Niemalże połowa uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Europy zdobyła medale – 15 spośród 32 federacji. Najmocniejszą okazała się tradycyjnie w tej grupie wiekowej reprezentacja niemiecka, w której tylko dwie osady pozostały bez medalu, w czwórce bez sternika juniorów i w czwórce ze sternikiem juniorów. Obie jednak zajęły czwarte miejsca. Również tradycyjnie mocne załogi w tej grupie wiekowej miały dwa kraje „południowców” – Rumuni i Włosi. Są to nacje, w których młodzież stosunkowo szybciej dojrzewa i osiągają oni na tym etapie pewną przewagę fizyczną nad pozostałymi krajami Europy.

Polska tym razem zdobyła jeden medal i znalazła się wśród dziewięciu federacji z takim samym dorobkiem. Tylko sześć federacji miało na swoim koncie więcej niż jeden medal.

W historii dotychczasowych startów juniorów w Mistrzostwach Europy Juniorów nasi reprezentanci zdobyli 9 medali z następującym podziałem.

Wg ilości w kolejnych latach

Rok i miejsce mistrzostw	2011 Kruszwica	2012 Bled	2013 Mińsk	2014 Hazewinkel	2015 Racice	2016 Troki
Łączna ilość medali	1	4	2	1	0	1

Wśród piętnastu federacji, które zdobyły w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów medale, największą skuteczność medalową osiągnęli Grecy, którzy przywieźli wprawdzie tylko dwie osady, ale za to obie medalowe. Z kolei wśród dużych reprezentacji największą skuteczność, o czym wspomniano wyżej, osiągnęli Niemcy oraz Rumuni, Włosi i Holendrzy. Najniższe skuteczności medalowe wśród tych co medale w ogóle zdobyli osiągnęli gospodarze Litwini i Białorusini, którzy mając duże reprezentacje powyżej 10 osad, zdobyli tylko po jednym medalu, nie wspominając już Ukrainy, która mając niemalże maksymalną ilość 12 osad nie zdobyła żadnego medalu.

Polska reprezentacja z jednym medalem na siedem zgłoszonych załóg znalazła się na dziesiątej pozycji.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA

Lp.	Kraj	Procent całości reprezentacji	Ilość medali
1	Grecja	100 %	2
2	Niemcy	84,6 %	11
3	Rumunia	75 %	6
4-5	Holandia	60 %	3
	Włochy		6
6-8	Austria	20 %	1
	Dania		2
	Serbia		1
9	Turcja	16,7 %	1
10-11	Polska	14,3 %	1
	Węgry		1
12-13	Czechy	12,5 %	1
	Francja		1
14	Litwa	10 %	1
15	Białoruś	9,1 %	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Procent całości reprezentacji	Ilość medali
1-2	Grecja	100 %	1
	Niemcy		6
3	Rumunia	60 %	3
4-5	Dania	40 %	2
	Włochy		2
6	Holandia	33,3 %	1
7-8	Francja	25 %	1
	Polska		1
9	Białoruś	16,7 %	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Procent całości reprezentacji	Ilość medali
1-4	Grecja	100 %	1
	Holandia		2
	Rumunia		3
	Włochy		4
5	Niemcy	71,4 %	5
6-7	Austria	33,3 %	1
	Turcja		1
8-9	Serbia	25 %	1
	Węgry		1
10-11	Czechy	20 %	1
	Litwa		1

Klasyfikację medalową wygrali Niemcy przed Włochami i Holandią. W ubiegłym roku na czele byli Włosi przed Niemcami, ale niemiecka reprezentacja miała w nich tylko pięć osad. W ubiegłym roku ilość zdobywających medale państw była niemal na identycznym poziomie (szesnaście federacji).

KLASYFIKACJA MEDALOWA ŁĄCZNA

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	5 – 2 – 4
2	Włochy	3 – 0 – 3
3	Holandia	1 – 2 – 0
4-5	Dania	1 – 1 – 0
	Grecja	
6-7	Czechy	1 – 1 – 0
	Litwa	
8	Rumunia	0 – 3 – 3
9-12	Białoruś	0 – 1 – 0
	Polska	
	Serbia	
	Węgry	
13-15	Austria	0 – 0 – 1
	Francja	
	Turcja	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	3 – 1 – 2
2	Dania	1 – 1 – 0
3	Włochy	1 – 0 – 1
4	Holandia	1 – 0 – 0
5	Rumunia	0 – 1 – 2
6-8	Białoruś	0 – 1 – 0
	Grecja	
	Polska	
9	Francja	0 – 0 – 1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	2 – 1 – 2
2	Włochy	2 – 0 – 2
3-5	Czechy	1 – 0 – 0
	Grecja	
	Litwa	
6	Rumunia	0 – 2 – 1
7	Holandia	0 – 2 – 0
8-9	Serbia	0 – 1 – 0
	Węgry	
10-11	Austria	0 – 0 – 1
	Turcja	

Nasza reprezentacja z jednym srebrnym medalem uplasowała się w grupie czterech państw na dziewiątym miejscu. W poprzednich latach nasi juniorzy zdobywali kolejno następujące medale.

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2011Kruszwica	-	-	1	1
2012Bled	-	2	2	4
2013Mińsk	-	1	1	2
2014Hazewinkel	-	-	1	1
2015Racice	-	-	-	-
2016Troki	-	1	-	1
RAZEM	0	4	5	9

Jak widać najlepszym startem były drugie Mistrzostwa Europy w Bled. Tam medale zdobywały przede wszystkim osady kobiece, w których wioślowały zawodniczki do dziś należące do czołówki młodzieżowej, a nawet już seniorskiej. Olga Michałkiewicz w dwójce bez sterniczki, Katarzyna Zillmann, Maria Wierzbowska czy Julia Styła w czwórce bez sterniczki oraz skifistka Katarzyna Wełna i skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII kolejno wg ilości punktów 9 – 7 – 6 – 5 – 4 – 3 – 2 – 1.

PUNKTACJA ŁĄCZNA

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	93
2	Włochy	62
3	Rumunia	48
4	Dania	36
5	Holandia	25
6	Czechy	23
7	Francja	22
8-9	Białoruś, Węgry	21
10	Belgia	20
11	Grecja	16
12	Turcja	15
13	Litwa	13
14	Ukraina	11
15	Serbia	10
16-17	Austria, Szwajcaria	9
18-19	Chorwacja, Polska	7
20	Słowenia	4
21-22	Bułgaria, Norwegia	3
23	Rosja	2

PUNKTACJA - JUNIORKI

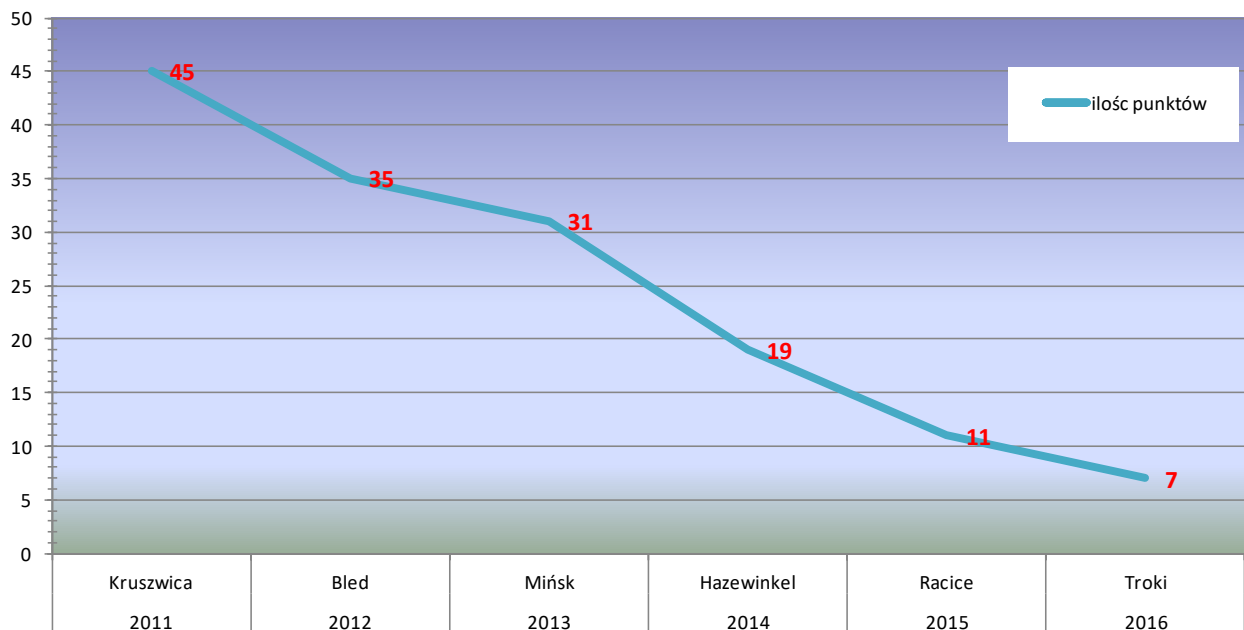
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	46
2	Rumunia	28
3	Włochy	27
4	Dania	22
5	Francja	16
6	Holandia	11
7-9	Belgia	10
	Białoruś	
	Czechy	
10-11	Grecja	7
	Polska	
12	Chorwacja	5
13-15	Szwajcaria	4
	Ukraina	
	Węgry	
16-18	Austria	3
	Litwa	
	Turcja	
19-20	Serbia	1
	Słowenia	

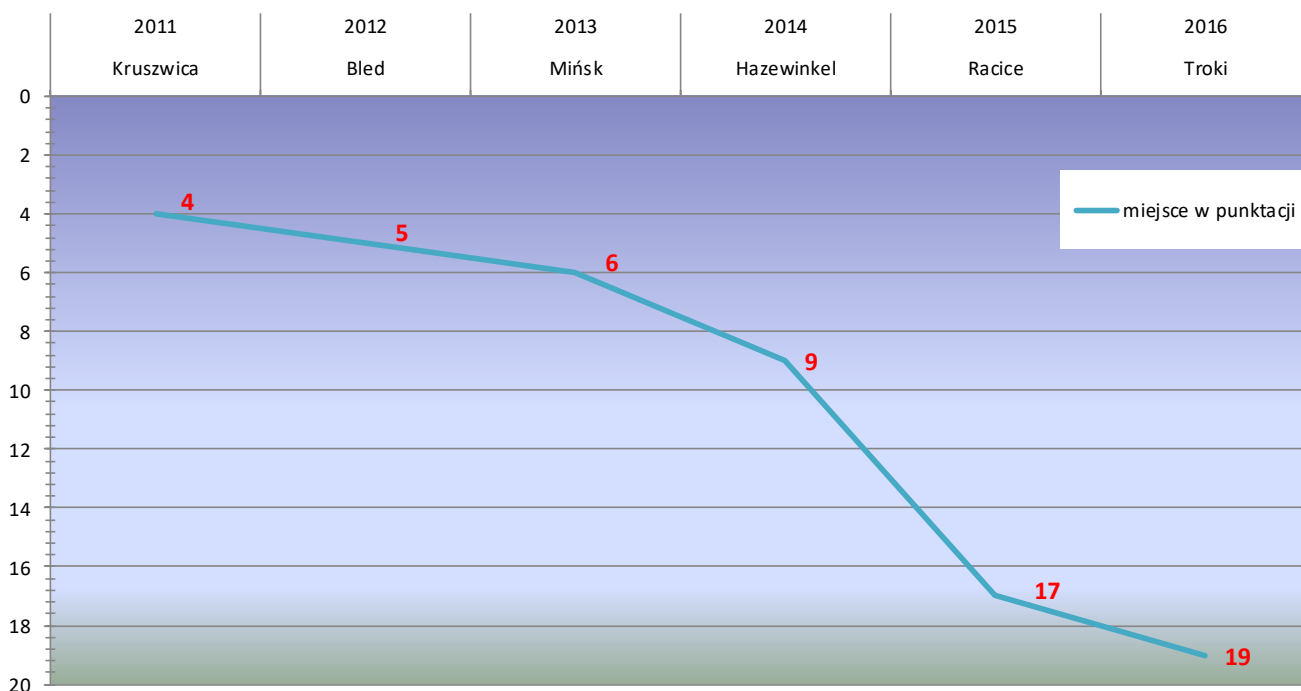
PUNKTACJA - JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	47
2	Włochy	35
3	Rumunia	20
4	Węgry	17
5-6	Dania	14
	Holandia	
7	Czechy	13
8	Turcja	12
9	Białoruś	11
10-11	Belgia	10
	Litwa	
12-13	Grecja	9
	Serbia	
14	Ukraina	7
15-16	Austria	6
	Francja	
17	Szwajcaria	5
18-20	Bułgaria	3
	Norwegia	
	Słowenia	
21-22	Chorwacja	2
	Rosja	

Punktację drużynową tym razem wygrali oczywiście Niemcy, mając jako jedyni kompletną i bardzo mocną reprezentację. Następni w kolejności byli Włosi i Rumuni. Co ciekawe, że to właśnie Włosi przed Rumunami byli na czele ubiegłorocznych Mistrzostw Europy, zdobywając po tyle samo punktów jak w tym roku, będąc na miejscu drugim i trzecim. Łączna ilość punktujących państw w obu latach jest także podobna. W roku 2014 – 25 federacji zdobyło punkty, a w roku 2016 – 23.

Zbliżone do poprzedniego roku jest miejsce naszej reprezentacji. Polska w ubiegłym roku z jedenastoma punktami uplasowała się na 16-17 pozycji, a w tym jak widać w tabeli z siedzioma punktami na 18-19 pozycji.

Z powyższego zestawienia widać, że była to najmniejsza ilość zdobytych punktów i najslabsza pozycja naszej reprezentacji juniorów w dotychczas rozgrywanych Mistrzostwach Europy. Coraz słabsza pozycja reprezentacji juniorów jest wynikiem stałego obniżania się poziomu przygotowania ogólnego i technicznego młodych adeptów wioślarstwa na poziomie podstawowym. Ta tendencja jest porażająca i musi być alarmem dla wszystkich. Jest ona odzwierciedleniem bardzo niskiego poziomu rywalizacji krajowej. Ten rywalizacji krajowej powinny nadawać cztery Szkoły Mistrzostwa Sportowego istniejące w wioślarstwie. To one powinny podnosić poziom szkolenia, a co za tym idzie i krajowej rywalizacji. To przecież szkoły jako jedyne otrzymują finansowanie z budżetu państwa. Niestety bardzo słaby i zróżnicowany jest również nabór młodzieży do klubów wioślarskich, a co za tym idzie także i do Szkół Mistrzostwa Sportowego. Słabo funkcjonuje selekcja w trakcie nauki w SMS-ach, ale i poziom szkolenia przez zatrudnionych tam trenerów pozostawia wiele do poprawy. Mentalność trenerów zatrudnionych w SMS-ach jest mentalnością trenerów klubowych. Trenerzy ciągle rozszerzają swój zakres zajęć pozaszkolnych, co powoduje brak czasu, a przez to i brak dokładniejszego przypilnowania szkolenia technicznego uczniów szkoły. Przyjmując, że poziom rywalizacji krajowej jest bardzo niski, co udowadniają wyniki polskich osad na arenie międzynarodowej, to właśnie załogi SMS, mając uporządkowany program nauczania szkolnego (przynajmniej w założeniu) i dodatkowe finansowanie z budżetu państwa poprzez Ministerstwo Sportu i Ministerstwo Edukacji Narodowej, powinny „brylować” w tej rywalizacji. To przecież z tego powodu między innymi dopuszczane są do „klubowych” Mistrzostw Polski – jako jedyne „kombinowane” osady SMS. A tak niestety nie jest i szkoły w większości dostosowują się poziomem do szkolenia klubowego.

Ten fakt musi się pilnie zmienić lub trzeba się zastanowić nad dalszą celowością prowadzenia Szkół Mistrzostwa Sportowego w takiej jak teraz formie.

Nadal jednak trzeba mieć nadzieję, że znowelizowane zasady naboru i selekcji kandydatów do Szkół Mistrzostwa Sportowego oraz poprawniejsze ustawienie szkolenia i selekcji w programie Kadry B spowoduje dopływ do reprezentacji bardziej perspektywicznych zawodniczek i zawodników, mających szersze perspektywy dalszego rozwoju, a ostatecznie awansu do kolejnych reprezentacji narodowych w wioślarstwie.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW W TROKACH

Tor wioślarski w Trokach usytuowany jest na naturalnym jeziorze Galve, oddalonym o 27 km od stolicy Litwy – Wilna. Jezioro jest bardzo malowniczo położone, otoczone lasami i pełne urokliwych wysepek. Na jednej z nich, praktycznie w samym sercu Trok, został usytuowany wielki zamek zbudowany w XIV wieku przez księcia Litewskiego – Giedymina. Kiedyś stare Troki były drugą stolicą litewską. Z boku w oddali nad jeziorem przepięknie prezentuje się pałac polskiej rodziny Tyszkiewiczów.

Cała baza wioślarska jest olimpijskim centrum przygotowań federacji litewskiego sportu, położona na półwyspie nad brzegiem jeziora. Kiedyś w czasach istnienia wspólnego państwa ZSRR był to główny ośrodek przygotowań radzieckich wioślarzy. W trakcie imprez rangi mistrzowskiej stanowi zaplecze dla regat. Litwini dość często i chętnie są organizatorami światowych imprez młodzieżowych. W ostatnich latach organizowali Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2012 roku, czy Mistrzostwa Świata Juniorów w 2002 i 2013 roku, a będą także ich organizatorami w przyszłym - 2017 roku. Na terenie centrum w tzw. „wiosce wioślarskiej” niestety nie zapewniono odpowiedniej ilości miejsc na stelażach na łodzie, dlatego część z nich poustawiana była na własnych stojakach. Ogólnie ze względu na rekordową ilość zgłoszeń i stosunkowo małą przestrzeń, panował spory tłok. Na mecie postawiono tymczasowe, prowizoryczne, niezbyt duże trybuny, a toalety oparto o system kabin Toi-Toi.

Polska reprezentacja bezpośrednio po skończeniu zgrupowania w ośrodku COS-OPO Wałcz i wczesnym obiedzie, udała się autokarem na Mistrzostwa Europy do Trok. Ze względu na dużą odległość zaplanowano po drodze nocleg w hotelu Horeka w Ełku. W trakcie Mistrzostw nasza ekipa zakwaterowana była wraz z reprezentacjami Francji, Czech i Turcji w hoteli Panorama w samym centrum Wilna naprzeciwko wileńskiego dworca kolejowego. Posiłki zapewnione były w hotelowej restauracji w formie szwedzkiego stołu w dowolnej ilości. Pomiedzy hotelem, a bazą Mistrzostw Europy w Trokach, kursowały wahadłowo o wyznaczonych godzinach autokary zabezpieczone przez organizatorów. Polska ekipa w większości jednak korzystała z własnego autokaru, którym przyjechała z Wałcza. Czas przejazdu wynosił około pół godziny. Na terenie centrum wioślarskiego nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju, wyposażony w stoły i krzesła ogrodowe, karimaty do wypoczynku dla zawodników oraz wszystkie elementy niezbędne do zrobienia napojów gorących (herbata, kawa).

Bezpośrednio po skończonych wyścigach finałowych i spakowaniu sprzętu w niedzielę, reprezentacja udała się w drogę powrotną autokarem do Polski.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY JUNIORÓW W TROKACH

Jako podstawę do porównania poziomu poszczególnych konkurencji rozgrywanych w Mistrzostwach Europy przyjęto najlepsze wyniki w tych konkurencjach uzyskane w dotychczasowych Mistrzostwach Świata Juniorów jako najlepsze światowe rezultaty. W Tabeli 1 (na kolejnej stronie) zestawiono te rezultaty z najlepszymi, uzyskanymi w poszczególnych konkurencjach podczas rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów w Trokach i najlepszymi rezultatami uzyskanymi przez polskie osady w nich startujące. Zaznaczono na którym etapie rozgrywania zawodów je uzyskano. Dołączono także rezultaty zwycięzców konkurencji i polskich załóg w poszczególnych finałach.

Z analizy tego zestawienia widać, że najlepsze rezultaty w jedenastu z trzynastu konkurencji osiągnęli zwycięzcy finałów A, co jest z pewnością prawidłowym obrazem rywalizacji w regatach mistrzowskich, pod warunkiem, że warunki atmosferyczne w trakcie wszystkich dni rywalizacji są porównywalne. Bo to przecież w finałach A w walce o zwycięstwo w mistrzostwach spotykają się z reguły aktualnie najlepsze osady.

Z pozostałych dwóch konkurencji tylko w czwórce ze sternikiem najlepszy rezultat osiągnęła inna osada niż późniejszy zwycięzca tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Europy Juniorów w Trokach do najlepszego rezultatu światowego konkurencji						
1	JW8+	1,08		8	JW2-	11,18
2	JM2-	6,62		9	JM4+	11,65
3	JM4x	8,11		10	JW1x	11,76
4	JW4x	8,95		11	JW2x	11,78
5	JM2x	10,0		12	JM8+	11,86
6	JW4-	10,42		13	JM4-	12,1
7	JM1x	10,95				

W kolejnym zestawieniu uszeregowano poszczególne konkurencje rozegrane w Mistrzostwach Europy Juniorów wg różnicy pomiędzy najlepszym rezultatem w niej osiągniętym, a najlepszym rezultatem światowym. Trzeba tu zaznaczyć, że w wioślarstwie ze względu na praktycznie niemożliwy pomiar prędkości i kierunku wiatru na całym dystansie nie ma rekordów świata, a jedynie są notowane najlepsze światowe rezultaty w poszczególnych grupach wiekowych. A grupie juniorów uzyskane tylko w trakcie Mistrzostw Świata.

W Mistrzostwach Europy Juniorów najbliższej najlepszego światowego rezultatu była niemiecka ósemka dziewcząt, natomiast najdalej włoska czwórka bez sternika chłopców.

Należy także zauważyć, że aż w ośmiu konkurencjach najlepsze rezultaty Mistrzostw Europy były gorsze od swoich światowych odpowiedników o ponad 10,4 sek., a różnice te zmieściły się w przedziale 1,68 sek. To może świadczyć o niższym poziomie sportowym lub nienajlepszych warunkach atmosferycznych do uzyskiwania dobrych osiągnięć czasowych.

TABELA 1

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok uzyskania	Najlepszy wynik w ME w Trokach i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
JM4+	6:11.96	2006	6:23,61 Repasaż	TUR	-	ITA	6:25,92	-
JW2-	7:15.85	2016	7:27,03 Finał A	ITA	-	ITA	7:27,03	-
JM2-	6:32.51	2016	6:39,13 Finał A	GRE	-	GRE	6:39,13	-
JW4-	6:42.17	2016	6:52,59 Finał A	GER	7:02,50 Finał A	GER	6:52,59	7:02,50 Finał A
JM4-	5:58.85	2016	6:10,95 Finał A	ITA	-	ITA	6:10,95	-
JW1x	7:34.58	2016	7:46,34 Finał A	NED	8:16,03 Repasaż	NED	7:46,34	8:28,51 Finał C
JM1x	6:57.50	2004	7:08,45 Finał A	LTU	7:15,94 Repasaż	LTU	7:08,45	7:19,29 Finał B
JW2x	7:03.18	2009	7:14,96 Finał A	DEN	7:26,20 Repasaż	DEN	7:14,96	7:47,13 Finał B
JM2x	6:21.73	2013	6:31,73 Finał A	GER	-	GER	6:31,73	-
JW4x	6:30.52	2013	6:39,47 Finał A	GER	6:55,92 Repasaż	GER	6:39,47	6:57,61 Finał B
JM4x	5:52.96	2012	6:01,07 Finał A	CZE	6:16,83 Repasaż	CZE	6:01,07	6:21,74 Finał C
JW8+	6:20.16	2011	6:21,24 Finał A	GER	-	GER	6:21,24	-
JM8+	5:35.93	2012	5:47,79 Przedbieg	GER	5:57,98 Repasaż	GER	5:49,50	6:03,37 Finał B

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Trokach do najlepszego czasu światowego konkurencji		
1	JM1x	18,44
2	JW4-	20,33
3	JM8+	22,05
4	JW2x	23,02
5	JM4x	23,87
6	JW4x	25,4
7	JW1x	41,45

Wśród polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy w Trokach do najlepszego rezultatu światowego konkurencji najbardziej swoim najlepszym rezultatem zbliżył się skifista. Dla odmiany start polskiej skifistki na tej podstawie należy uznać za nieporozumienie. Podobnie zresztą widać z zestawienia polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji.

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji uzyskanego w Mistrzostwach Europy Juniorów w Trokach		
1	JM1x	7,49
2	JW4-	9,91
3	JM8+	10,19
4	JW2x	11,24
5	JM4x	15,76
6	JW4x	16,45
7	JW1x	29,69

Najmniejszą różnicę osiągnął skifista oraz czwórka bez sterniczki dziewcząt, która jako jedyna była przecież w finale A, a nawet zdobyła srebrny medal. Trzecia z kolei jest męska ósemka, która ostatecznie zajęła dziewiątę, a zarazem przedostatnie miejsce w swojej konkurencji. I w tym przypadku na końcu zestawienia znalazła się skifistka z niemal 30 sekundową stratą.

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	JM4x	0,29	1	JW2x	0,73	1	JW2x	5,05	1	JW2x	5,18
2	JW2x	0,56	2	JM4-	1,9	2	JM4-	6,57	2	JM8+	9,94
3	JW4x	1,08	3	JW4x	2,82	3	JM4+	7,22	3	JM4x	11,71
4	JM4-	1,29	4	JM2x	2,95	4	JM8+	8,94	4	JM2x	14,34
5	JM1x	2,04	5	JW8+	3,32	5	JW4x	9,19	5	JM4+	15,0
6	JM2x	2,16	6	JM4+	3,5	6	JM2x	9,28	6	JM4-	17,23
7	JM2-	2,64	7	JW2-	3,51	7	JM4x	11,36	7	JW8+	18,62
8-9	JW2-	2,77	8	JW1x	4,28	8	JW2-	12,53	8	JW2-	18,91
	9		JM8+	5,31	9	JW8+	12,85	9	JM1x	19,3	
10	JW1x	2,96	10	JM4x	6,38	10	JW1x	14,28	10	JW1x	20,6
11	JM4+	3,13	11	JM1x	6,94	11	JM1x	15,36	11	JW4x	23,34
12	JM8+	4,56	12	JM2-	8,1	12	JM2-	20,48	12	JW4-	23,6
13	JW4-	9,6	13	JW4-	11,47	13	JW4-	21,67	13	JM2-	29,3

Dla zobrazowania walki w finałach poszczególnych konkurencji uszeregowano je wg różnicy czasu pomiędzy złotym i srebrnym medalem, złotym i brązowym, a także pierwszą i ostatnią osadą w finale.

Dodatkowo pokazana jest różnica pomiędzy pierwszą i przedostatnią załogą finału A, gdyż nie zawsze te ostatnie, nie widząc szans na włączenie się do walki, potrafią walczyć do końca z pełną determinacją, w wyniku czego na finiszu robią się pomiędzy piątą, a szóstą nienaturalnie duże różnice.

Z tego zestawienia widać, że:

- Najbardziej wyrównana walka o złoty medal odbyła się w męskich czwórkach podwójnych i żeńskim deblu.
- Z drugiej strony największą stratę srebrnego medalisty do zwycięzców zanotowano w czwórkach bez sterniczki junierek, a była nią niestety polska czwórka.
- Najbardziej wyrównaną walkę o medale stoczono w dwójkach podwójnych junierek.
- Podobnie zresztą cały finał najbardziej wyrównany był w dwójkach podwójnych junierek, w którym wszystkie sześć osad przyплыło na metę w przedziale 5,18 sek.
- Najbardziej rozciągniętym w przedziale czasowym finałem były żeńskie czwórki bez sterniczki i męskie dwójki bez sternika.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Małgorzata Stanczyk-Dąbrowska
Lekarz

Tomasz Czubak
Trener JM1x i JM4x

Artur Jankowiak
Trener główny kadry juniorów

Wojciech Jankowski
Trener JM8+

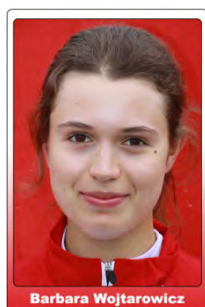
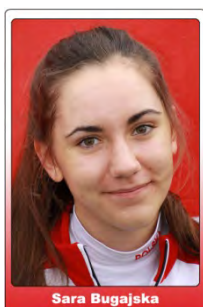
Grzegorz Jankowski
Trener JW4-

Mariusz Kowal
Trener JW1x, JW2x i JW4x

I. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Bugajska Sara	1999	AZS AWF Kraków
Wojtarowicz Barbara	1999	AZS AWF Kraków
Kocikowska Joanna	1999	BKW Bydgoszcz
Grzella Paulina	1999	BKW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Iwona Wójcik Pietruszka	- AZS AWF Kraków
Grzegorz Jankowski	- BKW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Grzegorz Jankowski

Prognoza wyniku:	V-VIII miejsce
Ostateczny wynik:	srebrny medal

Do Mistrzostw Europy w Trokach w tej konkurencji zgłoszono 10 osad. Zgodnie z zasadami eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszeń rozegrano dwa przedbiegi i jeden uzupełniający repasaż. Z każdego z tych wyścigów po dwie pierwsze załogi utworzyły sześciuosadową stawkę finału A. Dziesięć osad to dotychczas największa ilość startujących w tej konkurencji. W Mistrzostwach Europy od 2011 roku kolejno startowało ich 6 – 6 – 8 – 5 – 5 – 10. W każdym też mistrzostwach nasza reprezentacja miała osadę w tej konkurencji, zajmując kolejno miejsca IV – II – IV – V – V – II.

W skład tegorocznej polskiej czwórki weszły zawodniczki dwóch pierwszych dwójek bez sterniczki z Centralnych Kontrolnych Regat Wiosennych, rozegranych na przełomie kwietnia i maja w Poznaniu. Wszystkie zawodniczki są siedemnastolatkami, a więc jeszcze w przyszłym roku będą mogły startować w grupie juniorek. Dwie z nich mają bardzo dobre warunki somatyczne, ale wiostują w dwóch różnych dwójkach klubowych. Obie dwójki zdecydowanie odbiegają poziomem sportowym w rywalizacji krajowej, a więc możliwość doboru do testów kolejnych zawodniczek jest mocno ograniczona.

Osada w tym składzie wystartowała w tym sezonie trzykrotnie. Dwukrotnie w Regatach Międzynarodowych na początku maja w Monachium po czterech dniach wspólnego zgrupowania w COS-OPO Wałcz, zajmując tam:

- Pierwszego dnia dziewiąte miejsce przy szesnastu osadach startujących.
- Drugiego dnia trzecie miejsce, ale w wyścigu tzw. „równoległym”, gdzie osady podzielone są na pojedyncze finały. Ich ilość zależna jest od liczby zgłoszonych osad.

Kolejnym startem były Centralne Regaty Kontrolne pod koniec czerwca w Kruszwicy, w których zawodniczki pokonały kolejną załogę krajową o 20 sekund, zdecydowanie odbiegając poziomem sportowym od pozostałych czwórek. Ten fakt tylko potwierdza regułę, że osada zdecydowanie odbiegająca poziomem w rywalizacji krajowej ma teoretyczne szanse na dobry wynik w regatach międzynarodowych.

Polska czwórka w Mistrzostwach Europy w Trokach wystartowała dwukrotnie – w przedbiegu i w finale. W przedbiegu zajęła pierwsze miejsce z drugim rezultatem obu eliminacji i awansowała bezpośrednio do finałowej rozgrywki. W wyścigu finałowym zdecydowanie uległy Niemkom, a pokonując 1,87 sek. trzecie Rumunki. Pozostałe załogi w tym finale – Belgijek, Węgierek i Turczynek okazały się o wiele słabsze i nie stanowiły żadnego zagrożenia dla osad walczących o podział medali. Drugie miejsce było wynikiem zdecydowanej, agresywnej i konsekwentnej do końca jazdy polskiej czwórki. Zajętym miejscem i postawą w czasie walki w torze osada zasłużyła na start w Mistrzostwach Świata Juniorek w Rotterdamie. Pozostaje jednak pytanie, ile osad w przedziale czasowym niemalże 10 sekund, jaki dzielił polską czwórkę od złotych medalistek – Niemek, może się zmieścić w Mistrzostwach Świata? Bo przecież w nich należy spodziewać się startu kolejnych czwórek z państw mających tradycje w osadach długowiosłowych jak Wielka Brytania, USA czy Nowa Zelandia. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorek ostateczny wynik naszej osady w tej konkurencji był powyżej zakładanej prognozy, co stanowiło pozytywną niespodziankę.

W sześcioletniej historii startów czwórki bez sterniczki w Mistrzostwach Europy Juniorek jest to drugi medal w tej konkurencji zdobyty przez polskie zawodniczki po mistrzostwach 2012 roku w Bled. W tamtej osadzie także startowały trzy zawodniczki siedemnastoletnie (A. Wierzbowska, K. Zillmann i A. Robaszkiwicz), a uzupełniała je osiemnastoletnia wtedy Julia Styła. Obecnie te zawodniczki stanowią czołówkę kadry młodzieżowej, a nawet seniorskiej. Należy mieć nadzieję, że i zawodniczki obecnej medalowej czwórki będą stanowić wsparcie w kolejnych latach dla wioślarstwa kobiecego.

II. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Skład osady

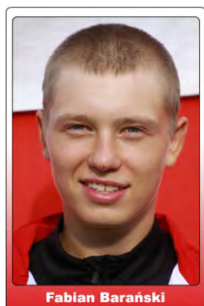
Barański Fabian

Rok ur.

1999

Klub

WTW Włocławek

Trener klubowy:

Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek

Trener prowadzący w reprezentacji:

Tomasz Czubak

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce**Ostateczny wynik:** IX miejsce

W tej konkurencji wystartowało 23 skifistów. Przy takiej ilości osad rozegrano cztery przedbiegi, z których jedynie pierwsza awansowała bezpośrednio do półfinałów, a następnie cztery repasaże z których po dwie pierwsze jedynki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe załogi walczyły w półfinałach C/D, a następnie w finałach C i D o podział miejsc 13-24. Z półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły finałową stawkę walczącą o medale w finale A, a pozostali w finale B o miejsca 7-12.

Polskę reprezentował Fabian Barański, który wygrał Centralne Kontrolne Regaty Juniorów w Kruszwicy ze zdecydowaną - 13 sekundową przewagą nad kolejnym zawodnikiem. To czołowy zawodnik w rywalizacji krajowej w tej konkurencji. Bardzo ambitny młodszy zawodnik urodzony w 1999 roku o wzroście 195 cm i dobrej atletycznej budowie. Jednak krótki staż treningowy owocuje błędami technicznymi, nadrabianymi wolą walki i chęcią zwycięstwa. Zawodnik pierwszy raz startował w konkurencji indywidualnej w imprezie międzynarodowej. Bardzo często w takich przypadkach daje o sobie również znać brak doświadczenia. Tym bardziej, że w Polsce z reguły przewodzi od początku dystansu, a po uzyskaniu przewagi może kontrolować bieg. Niestety tu musi walczyć od pierwszego do ostatniego metra dystansu 2000 m.

W Trokach Polak wystartował czterokrotnie – w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale. W przedbiegu sam został zaskoczony, że na starcie (podobnie jak w Polsce) nie uzyskał przewagi. Musiał zbierać siły i zdecydowanie zmienić zaplanowaną wcześniej strategię wyścigu. Ostatecznie przekroczył linię mety na trzecim miejscu i uzyskał dopiero czternasty rezultat wszystkich czterech przedbiegów. Wyciągając wnioski z poprzedniego startu, wyścig repasażowy popłynął już dużo lepiej taktycznie. Prowadził od początku dystansu. Jednak na finiszu popełnił błąd taktyczny i dał wyprzedzić się Duńczykowi. Uzyskał niestety naj słabszy rezultat wśród ośmiu awansujących do finału z czterech repasaży skifistów. Poza tym taka nonszalancja okazała się dla niego tragiczna w skutkach, gdyż z drugiej pozycji w repasażu trafił do półfinału, w którym wystartowali późniejsi wszyscy trzej medaliści - zawodnicy Litwy, Holandii i Niemiec. W swoim półfinale zajęli niestety ostatnie - szóste miejsce, uzyskując przy tym dopiero jedenasty rezultat wśród dwunastu zawodników ścigających się w obu półfinałach A/B.

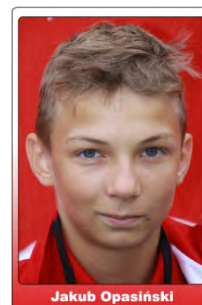
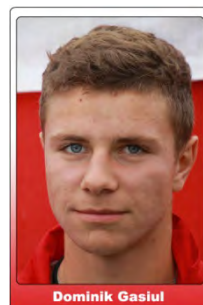
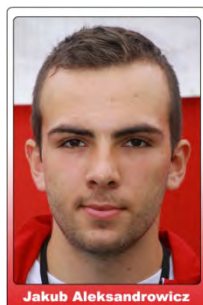
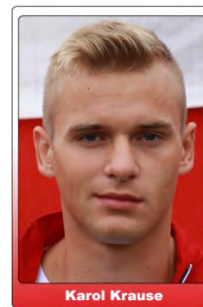
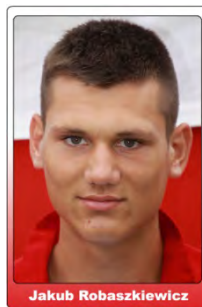
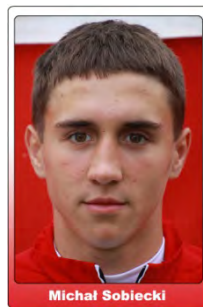
W finale B, po ambitnym i w końcu zdecydowanie lepszym taktycznie wyścigu zajął trzecie miejsce, co dało mu łącznie dziewiątą pozycję w całych Mistrzostwach Europy. Najlepszy w tej konkurencji w tym roku okazał się faworyt gospodarzy, który już w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zajął piątą miejsce w skifie juniorów. Naszemu skifiście zabrakło przede wszystkim doświadczenia i obycia w prawdziwej walce na całej długości dystansu. Ma wprawdzie jeszcze jeden

rok startów w grupie juniorów, ale w takiej samej sytuacji są wszyscy (z wyjątkiem francuskiego skifisty) zawodnicy startujący w finale B tegorocznych Mistrzostw Europy i jeżeli chce w przyszłym roku powalczyć w finale o medale to czeka go jeszcze bardzo dużo systematycznej pracy.

III. ÓSEMKA JUNIORÓW JM8+

Skład osady

	Rok ur.	Klub
Kurpiewski Jarosław	1997	MKS Dwójka Warszawa
Sobiecki Michał	1998	PTW/SMS Płock
Robaszkiewicz Jakub	1998	AZS UMK/SMS Toruń
Donarski Bartłomiej	1997	PTW/SMS Płock
Krause Karol	1997	AZS UMK/SMS Toruń
Aleksandrowicz Jakub	1998	PTW/SMS Płock
Cywiński Mateusz	1998	PTW/SMS Płock
Gasiul Dominik	1997	Lotto Bydgosia
Opasiński Jakub (<i>sternik</i>)	2001	PTW Płock

Trenerzy klubowi:

Paweł Jarosiński	- MKS 2 Warszawa
Jerzy Podsędek	- PTW/SMS Płock
Piotr Sałkowski	- PTW/SMS Płock
Sławomir Kruszkowski	- AZS UMK/SMS Toruń
Daniel Bernatajtyś	- Lotto Bydgosia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jankowski Wojciech

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IX miejsce

W tej konkurencji wystartowało 10 ósemek, co jest rekordową liczbą startujących osad w Mistrzostwach Europy Juniorów w tej konkurencji. W poprzednich pięciu latach startowało kolejno: 6 – 8 – 7 – 8 i 6 ósemek. System eliminacji przy tej ilości osad przewidywał dwa przedbiegi, z których dwie pierwsze osady kwalifikowały się bezpośrednio do finału, pozostałe do jednego repasażu, z którego także dwie pierwsze uzyskiwały awans do finału A. Pozostałe cztery walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10. Nasza federacja w dotychczasowych Mistrzostwach Europy tylko raz zgłosiła ósemkę juniorów. W 2011 roku, w Kruszwicy zajęła czwarte miejsce wśród sześciu startujących osad.

W tegorocznej ósemce juniorów sześciu zawodników i sternik reprezentowali Szkoły Mistrzostwa Sportowego w Płocku i Toruniu. Średnia wzrostu całej osady to 190 cm. Podczas Centralnych Kontrolnych Regat Juniorów przeprowadzono bieg kontrolny w czwórkach bez sternika. Zawodnicy ósemki zajęli w nich odpowiednio pierwsze i drugie miejsce, przyptywając blisko siebie i znacząco wygrywając z kolejną czwórką aż 10 sek. Start w regatach międzynarodowych w Monachium nie był udany. Osada w finale B zajęła drugie miejsce na trzy startujące załogi, jednak mała różnica w porównaniu czasów bezwzględnych do zwycięskiej osady w finale A (5sek.) pozwalała na optymizm w planowaniu jej startów w Mistrzostwach Europy. Poważnym problemem w pracy z tą osadą było ujednoczenie techniki wiosłowania. Analiza poprzedniego sezonu wykazywała konieczność szkolenia większej grupy zawodników w męskich długich wiosłach i ten argument pomógł podjąć decyzje o zgłoszeniu do startu w Mistrzostwach Europy osady w tej konkurencji. Przygotowania jej podjął się szkoleniowiec z ogromnym doświadczeniem w prowadzeniu zawodników w tej konkurencji Wojciech Jankowski. Zawodnicy musieli znacznie poprawić technikę wiosłowania, aby przenieść swoje aktualne możliwości fizyczne na prędkość płynięcia łodzi, co mogłoby wpłynąć na poprawienie wyniku sportowego.

Polska ósemka wystartowała w tegorocznych mistrzostwach trzy razy: w przedbiegu, repasażu i w finale B. Rozpoczęła rywalizację od dalekiego czwartego miejsca w przedbiegu, uzyskując przy tym siódmy rezultat obu przedbiegów. W biegu repasażowym przepłynęła linię mety na piątym miejscu, dość zdecydowanie ulegając poprzedzającym ich Chorwatom (4.25 sek.), a pokonując jedynie wyraźnie najstarszą ósemkę Ukrainy (aż 13.49 sek.). W finale B pomimo, że dokonano roszad w ustawieniu zawodników w łódce polska osada zajęła trzecie miejsce i zwyciężyła podobnie jak w repasażu jedynie z osadą Ukrainy, ale tym razem już jedynie 2.16 sek. Do poprzedzających ich ponownie Chorwatów tym razem zabrakło 5.86 sek. i ostatecznie została sklasyfikowana na dziewiątym miejscu.

Nasza ósemka startowała w Trokach trzykrotnie i trzykrotnie powtarzała ten sam scenariusz. Do 1300 – 1400 m zawodnicy mieli siłę wiosłować. Wraz z upływem dystansu brakowało siły, a na ostatnich 500 m, osada na wysokim tempie całkowicie gubiła rytm. Na dużym zmęczeniu pojawiły się indywidualne błędy techniczne co powodowało krótszy chwyt wody i brak wykończenia tułowiem. Podczas zgrupowania zabrakło sparing partnera do wspólnych przejazdów, a porównywanie się do (jak się później okazało) słabej czwórki podwójnej dawało mylny obraz aktualnych możliwości. Pomimo, że w trakcie zgrupowania przejazdy kontrolne napawały pewnym optymizmem, b odcinki kontrolne 2 km były obiecujące: tempo „24” – 6;30 min.; tempo „26 – 28” – 6;20 min., a odcinki 500 m (1;20 – 1;23 min.), 1000 m – 2;47 – 149 min. To nie znalazło jednak przełożenia na wyniki uzyskane podczas zawodów.

Kolejny już sezon potwierdza się słabe szkolenie techniczne w Szkołach Mistrzostwa Sportowego. Obecnie wiosłujący w ósemce zawodnicy wykazywali się także słabymi wynikami na ergometrze. Rozpiętość tych rezultatów wahała się od 6;12 min. do 6;40 min. Pomimo przeprowadzonej analizy poprzedniego sezonu, która wykazywała na konieczność szkolenia większej grupy zawodników w męskich długich wiosłach to jednak należy rozpatrywać jedynie wyselekcjonowanych zawodników. Wymienieni zawodnicy ze względu na niski poziom rywalizacji w kraju są przewartościowani i dopóki nie przystąpią do rywalizacji międzynarodowej nie ma odniesienia i racjonalnej oceny ich sportowego poziomu. Niestety braki techniczne, a także brak umiejętności rozgrywania rywalizacji na całym wiosłarskim dystansie 2000 m. oraz ogólnie pojęta forma sportowa zawodników kolejny raz nie znalazły pokrycia w międzynarodowej rywalizacji, przez co załoga nie zrealizowała i tak chyba niezbyt wygórowanego zadania wynikowego.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Sochocka Magdalena	1999	KTW Kalisz
Manikowska Aleksandra	1999	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

- Mateusz Trzmiel - KTW Kalisz
- Mirosław Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Kowal

Prognoza wyniku: VII-X miejsce**Ostateczny wynik:** X miejsce

Do tej konkurencji, podobnie jak roku ubiegłym zgłoszono 16 dwójek. W związku z tym rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniały stawkę półfinałową. Pozostałe osady walczyły w finale C o miejsca 13-16. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze dwójki utworzyły finał A walczących o medale, pozostałe w finale B walczyły o podział miejsc 7 – 12. We wszystkich dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy Juniorów od 2011 roku w tej konkurencji nasza reprezentacja miała swoją osadę, zajmującą kolejno miejsca: X na 12 startujących dwójek, VIII/10, VIII/11, XVI/18, XV/16.

W tym roku Polskę w tej konkurencji reprezentowała osada, która zwyciężyła w rywalizacji krajowej podczas Centralnych Kontrolnych Regat Juniorów w Kruszwicy, w końcu czerwca. Obie zawodniczki są rok młodsze i mają po siedemnaście, choć z pewnością niewielki to atut skoro połowa medalistek w tej konkurencji to także siedemnastolatki. Polskie zawodniczki mają bardzo przeciętne warunki fizyczne i pomimo dużego zaangażowania i dużej ambicji ich brak stanowi barierę w osiągnięciu lepszego wyniku sportowego.

Polki w Trokach wystartowały w czterech wyścigach: w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B. Startując w pierwszym przedbiegu zajęły czwartą lokatę odbiegając znacznie (13.44 sek.) osadom, których wynik premiował awansem, uzyskując przy tym dopiero jedenasty rezultat wszystkich trzech w tej fazie wyścigów. Natomiast bieg repasażowy w ich wykonaniu można uznać za w miarę udany. Polki zajęły drugą

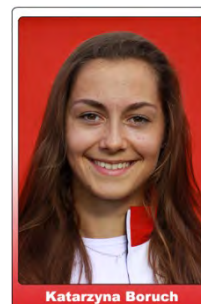
lokata, z piątym rezultatem obu wyścigów, awansując tym samym do półfinałów. Niestety następnego dnia w słabiej teoretycznie obsadzonym biegu półfinałowym nasza załoga zajęła czwartą lokatę dającą jej jedynie możliwość walki o miejsca 6-12. Uzyskała ósmy rezultat obu wyścigów półfinałowych. Dwójki, które z tego wyścigu awansowały do finału A, zajęły w nim ostatecznie czwarte, piąte i szóste miejsce. Niestety w finale B zawodniczki nie potrafiły utrzymać ósmego miejsca wynikającego z

teoretycznej analizy czasów bezwzględnych uzyskanych w półfinałach. Zajęły dopiero czwartą pozycję i ostatecznie zostały sklasyfikowane na X miejscu. Widać było wyraźnie, że dwa ciężkie wyścigi jednego dnia, w których trzeba rywalizować na całej długości dystansu to zbyt wiele jak na ich możliwości.

Trudno ocenić start tej osady w tegorocznych Mistrzostwach Europy, gdyż był on porównywalny do wszystkich startów polskich osad w poprzednich latach. Nie można też powiedzieć, że młody wiek był w tym przypadku ich atutem, bo przed nimi było także wiele zawodniczek siedemnastoletnich. Ogólnie można jedynie stwierdzić, że taki jest po prostu poziom szkolenia junierek i brak jest rywalizacji wewnętrznej w kraju.

V. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK JW4x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Jakubowska Roksana	1998	Wisła Grudziądz
Gałek Izabela	1998	Lotto Bydgoscia
Barlik Katarzyna	1998	Lotto Bydgoscia
Boruch Katarzyna	1998	UKS Ateny/SMS Wałcz

Trenerzy klubowi:

Mariusz Kowal - Wisła Grudziądz
Jakub Urban - Wisła Grudziądz
Daniel Bernatajtyś - Lotto Bydgoscia
Jacek Błoch - UKS Ateny/SMS Wałcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Kowal

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: X miejsce

Do Mistrzostw Europy Juniorów w Trokach w tej konkurencji zgłosiło się 13 osad. Zgodnie z zasadami eliminacji rozegrano trzy przedbiegi, z których trzy zwycięskie osady awansowały do półfinału oraz jeden repasaż, z którego pierwsze trzy osady uzupełniły grono półfinalistów. Z półfinałów po trzy pierwsze osady utworzyły grupę osad walczących o medale w finale A. Pozostałe czwórki walczyły o miejsca 7 – 12 w finale B. W dotychczasowych Mistrzostwach Europy Juniorów od 2011 roku w tej konkurencji startowało kolejno 9-8-9-9 i 11 czwórek. W tym roku była to więc rekordowa ilość zgłoszeń. Nasze juniorki zajmowały w nich odpowiednio następujące miejsca: w 2011r.-piąte, 2012r.-piąte, 2013r.-ósmo, 2015r.-szóste.

Tegoroczna czwórka została wyselekcjonowana z ośmiu czołowych zawodniczek posiadających dobre parametry fizjologiczne. W tej konkurencji ubiegłych dwóch latów nasze juniorki zdobyły złoty i srebrny medal w regatach Coupe de la Jeunesse.

Polska czwórka wystartowała w Trokach czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B. Pomimo sporego już doświadczenia w startach międzynarodowych zawodniczki podczas swojego pierwszego startu w przedbiegach zdecydowanie przespały pierwszą część dystansu i ostatecznie zakończyły go na czwartym miejscu. Uzyskując przy tym dopiero ósmy rezultat wszystkich trzech przedbiegów. Musiały więc szukać miejsca w półfinale poprzez start w repasażu. Tym razem nie było już niespodzianek. Wygrały pewnie swój wyścig repasażowy, choć trzeba pamiętać, że wystartowały w nim, jak się później okazało, zdecydowanie najslabsze osady tej konkurencji. Niestety potwierdziło się to w wyścigu półfinałowym. Okazało się, że w tych zawodach Polki są w stanie pokonać jedynie zawodniczki Estonii,

Ukrainy i Łotwy. Popłynęły słabo plasując się dopiero na miejscu piątym i uzyskały dziesiąty rezultat wśród dwunastu półfinalistek. Startem ostatniej szansy był finał B, który miał określić poziom sportowy osady. Start zakończył się poniżej wcześniejszych oczekiwań. Nasza czwórka przepłynęła na czwartym miejscu, zajmując ostatecznie dziesiąte miejsce. Zajęła więc miejsce, które wynikało z rezultatów poprzednich wyścigów.

Czwórka podwójna sprawiła chyba największy zawód wśród wyników polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów. Jako najbardziej doświadczona osada miała stanowić filar kobiecych krótkich wioseł. Przecież w tej osadzie zmieniono tylko jedną zawodniczkę w składzie, w którym w ubiegłym roku zawodniczki zdobyły srebrny, a dwa lata wcześniej złoty medal w regatach Coupe de la Januette. Pomimo dobrych warunków

fizjologicznych zauważalny jest brak postępu indywidualnego, co przekłada się na słaby występ całej osady. Uzyskane wyniki czasowe podczas zawodów zbliżone były do wyników ubiegłorocznych. Brak rywalizacji w kraju na wyższym poziomie powoduje wśród kobiet brak chęci do zwiększonego treningu wioślarskiego. W poprzednich latach funkcjonujące Szkoły Mistrzostwa Sportowego wyznaczały poziom sportowy do którego próbowały dorównać zawodniczki i zawodnicy klubowi. Dziś przy niskiej skuteczności szkolenia została zaburzona skala wymaganej pracy, a przy obniżającym się poziomie sportowym i tak ktoś przepływa linie mety jako pierwszy co zadawała zawodniczki i szkoleniowców. Prawdopodobnie przykładem takiej sytuacji jest wynik czwórki podwójnej juniorek w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów, która pomimo dość zaniżonej prognozy nie zrealizowała zadania wynikowego.

VI. JEDYNKA JUNIOREK JW1x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Chojnacka Paulina	1998	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:
Mariusz Kowal, Jakub Urban

Trener prowadzący w reprezentacji:
Mariusz Kowal

Prognoza wyniku: VIII-XII miejsce
Ostateczny wynik: XV miejsce

W konkurencji tej wystartowało dwadzieścia jedynekarek. I w tej konkurencji była to także rekordowa ilość zgłoszeń. W dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy od 2011 roku kolejno startowało: 13- 13-18-16-16 skifistek. Przy takiej ilości zgłoszonych osad system eliminacji przewidywał rozegranie czterech przedbiegów, z których po dwie pierwsze skifistki zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B, a następnie dwóch repasaży, z których także po dwie zawodniczki uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe skifistki stanęły do walki w półfinałach C/D. Nasza federacja dotychczas zgłosiła jedynie do pierwszych dwóch edycji swoją przedstawicielkę w tej konkurencji. W obu przypadkach była nią Katarzyna Wełna zajmując kolejno dziewiąte i trzecie miejsce.

W tegorocznych mistrzostwach Polskę reprezentowała czołowa jedynekarka w kraju. Pod koniec ubiegłego sezonu zajęła pierwsze miejsce w klasyfikacji końcowej Jesiennych Regat Kontrolnych w Poznaniu. Zawodniczka posiada dobre warunki fizyczne do uprawiania wioślarstwa. Zajmowała także czołowe lokaty we wszystkich testach trenerskich. Jednak w okresie przygotowawczym przechodziła kontuzję kolana, która uniemożliwiła jej pełne przygotowanie do tegorocznego sezonu. Pomimo, że pływa w reprezentacji już trzeci sezon, to nie startowała indywidualnie na skifie w żadnej międzynarodowej imprezie. Start tej zawodniczki był traktowany szkoleniowo, jako rezerwy do kobiecych wioseł krótkich.

Polka wystartowała w Trokach czterokrotnie - w przedbiegu, repasażu, półfinale C/D i w finale C. W przedbiegu nasza reprezentantka zajęła trzecią lokatę przegrywając awans do półfinału 1.83 sek., choć był to dopiero dwunasty rezultat wszystkich czterech przedbiegów. Zmarnowana szansa z przedbiegu zemściła

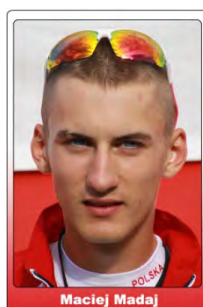
się w biegu repasażowym. Trafiła do teoretycznie mocniejszego wyścigu, w którym zajęła dopiero czwarte miejsce, mając przy tym rezultat lepszy niż druga zawodniczka w poprzednim repasażu. Uległa niestety także na finiszu słabszej Mołdawiance. Po zajęciu czwartej lokaty dalszą część rywalizacji pozostało kontynuować w półfinałach C/D. Wygrała wprawdzie swój półfinał ze znaczną przewagą, ale w finale C zajęła dopiero trzecią lokatę, co w konsekwencji dało jej XV miejsce.

Z obserwacji z boku wyraźnie dawał się zauważyć brak wytrzymałości startowej u zawodniczki. Mistrzostwa były rozgrywane w systemie dwudniowym i przy tej ilości osad i jej poziomie miała każdego dnia dwa ciężkie wyścigi. O ile w rannej sesji potrafiła jeszcze walczyć, to po południu przegrywała z tymi samymi przeciwniczkami. Różnica pomiędzy najlepszym rezultatem naszej zawodniczki, a najlepszym rezultatem uzyskanym w tej konkurencji w Trokach wynosi niemalże 30 sek. W związku z tym, że Mistrzostwa Europy Juniorów były traktowane również jako biegi kontrolne przed Mistrzostwami Świata Juniorów, to wydaje się, że start w tej konkurencji naszych zawodniczek w Mistrzostwach Świata jest nierealny. Skifistka nie zrealizowała założeń pomimo bardzo ostrożnych prognoz wynikowych.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW

JM4x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Skierecki Jędrzej	1999	Lotto Bydgoscia
Matuszewski Mateusz	1999	AZS AWF/SMS Gorzów
Madaj Maciej	1999	Lotto Bydgoscia
Krzewiński Radosław	1998	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Tomasz Czubak - Lotto Bydgoscia

Piotr Basta - AZS AWF/SMS Gorzów

Trener prowadzący w reprezentacji:

Tomasz Czubak

Prognoza wyniku: VII-X miejsce

Ostateczny wynik: XVI miejsce

Do Mistrzostw Europy w Trokach zgłoszono 18 czwórek podwójnych juniorów. W dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy Juniorów od 2011 roku startowało w tej konkurencji kolejno 12-17-12-14-18 osad. Rozegrano trzy przedbiegi, w których po dwie osady awansowały do półfinałów, a następnie dwa repasaże z których po trzy pierwsze czwórki uzupełniły stawkę półfinałową. Pozostali w finale C walczyli o podział miejsc 13-18. Z

półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły finał A walczących o medale, a następnii w finale B rywalizowali o miejsca 7-12. Polska reprezentacja juniorów każdego roku miała swoją męską czwórkę podwójną w Mistrzostwach Europy Juniorów. Zajmowały one kolejno miejsca – piąte- dziesiąte- siódme- ósme i dziesiąte. Stąd widać, że tegoroczne szesnaste miejsce było najłabszym naszych juniorów w tej konkurencji.

Polska czwórka wystartowała w Trokach trzykrotnie. W przedbiegu, repasażu i w finale C. W przedbiegu czwórka zakończyła wyścig na czwartym miejscu, uzyskując dwunasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. Wydawało się, że jest jakaś szansa na zajęcie jednego z pierwszych trzech miejsc w biegu repasażowym co gwarantowało miejsce w półfinale. Niestety to zadanie okazało się zbyt trudne dla naszej osady. Ukończyli wyścig repasażowy dopiero na piątym miejscu. Natomiast w finale C walcząc o miejsca 13-18 pomimo zaciętej walki, uplasowali się niestety na czwartym miejscu. W całym mistrzostwach udało się im pokonać trzykrotnie najłabszych w tej konkurencji Serbów, oraz Mołdawię. Z Łotyszami wprawdzie wygrali w przedbiegu, ale przegrali w ostatecznej rozgrywce w finale C.

W przypadku tej osady nie liczone może na jakieś wielkie sukcesy, to jednak spodziewano się nieco wyższej pozycji. Zabrakło nie tylko doświadczenia u wiosłujących zawodników, ale i wielu elementów wpływających na wynik sportowy. Wszyscy zawodnicy są wprawdzie młodszego rocznika, to jednak trzeba też dodać, że przed nimi w tej konkurencji znalazło się także wielu siedemnastolatków. Chociażby w czwórce srebrnych medalistów z Niemiec było ich troje, podobnie w norweskiej i austriackiej (dziewiąte i dziesiąte miejsca). Nasi zawodnicy mają dobre warunki fizyczne. Przy braku rywalizacji w kraju w męskich krótkich wioślach odnoszą nawet połowiczne sukcesy, co przedstawia obraz ich poziomu sportowego w krzywym zwierciadle nie znajdujący odniesienia w rywalizacji międzynarodowej. Ma to negatywny wpływ na ich dalszy rozwój sportowy, czego przykładem jest brak postępu podczas testów trenerskich na ergometrze wioślarskim. Osada zaprezentowała w Mistrzostwach Europy niestety niski poziom sportowy i nie zrealizowała i tak mało ambitnych założeń wynikowych.

V. UWAGI I WNIOSKI

1. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów wzięła udział rekordowa ilość zawodniczek i zawodników w rekordowej ilości osad.
2. Polska reprezentacja, podobnie jak w trzech ostatnich latach, była średniej wielkości, zarówno wśród osad jak i startujących zawodniczek i zawodników.
3. Był to najślabszy start polskiej reprezentacji juniorów w Mistrzostwach Europy z uwagi na skuteczność finałową i ilość zdobytych punktów, a przez to i miejsce w punktacji.
4. Stosunkowo najwyższy poziom sportowy i najbardziej zbliżony do poziomu światowego i najlepszego rezultatu Mistrzostw Europy wśród polskich osad zaprezentował skifista Fabian Barański, a najbardziej oddalony nasza skifistka Paulina Chojnacka.
5. Miłą niespodzianką jest srebrny medal czwórki bez sterniczki junierek, choć może niepokoić różnica czasu do złotych medalistek. Zawód natomiast sprawiła czwórka podwójna junierek - dwukrotne medalistki regat Coupe de la Jeunesse.
6. Należy zastanowić się nad podniesieniem rywalizacji krajowej wśród juniorów.
7. Należy zdecydowanie podnieść poziom szkolenia, szczególnie technicznego w istniejących Szkołach Mistrzostwa Sportowego.
8. Należy dokonywać zdecydowanej selekcji najpóźniej po drugim roku szkolenia w Szkołach Mistrzostwa Sportowego.
9. Być może, że nadszedł czas zastanowienia się nad zmianą systemu szkolenia i zamiast Szkół powołać międzywojewódzkie ośrodki szkolenia dla ściśle wyselekcjonowanych zawodników.
10. Mistrzostwa Europy Juniorów są w naszym systemie traktowane jako drugie z kolei (po międzynarodowych regatach w Monachium) zawody kontrolne, będące podstawą do wyłonienia reprezentacji juniorów na Mistrzostwa Świata. Jednak tylko jedna osada walcząca w finale A podważa zasadność wysłanie szerszej reprezentacji na Mistrzostwa Świata. Nie wolno nam zadowalać się wynikami na poziomie finałów B, bo już niedługo możemy cieszyć się z miejsc w finałach C.